

Wo kunnt das bi mir jetz her?
Isch's nitt ung'fähr, (*bis*)
Wil als bis am Zwölfe z'Nacht
's Fiewer g'wöhnlig Progrès macht?
Das isch o bi mir dr Fall,
Ich spir's jetz iwerall!

Mr wànn awer hoffe, ass es wie alle Fiewer gege
Morge wieder abnimmt . . . ('s schlat zwölfe-n-uf dr Wand-
übre, dr Herr Liebling zählt un schaüt derno uf sine) Eh . . .
ich ha jo erst dreiviertel! . . . un doch ha-n-i alle beide
mitnander g'richtet dà Morge . . . (er lacht) aha, ich
merk's . . . 's Lenele-n-isch do gsi un hat se ne Viertel-
stund fire g'richtet . . . Händschig hat's verrothe! . . .
(er lässt 's Liecht) Güet Nacht . . . schlöfe wohl (er spring
ins Schlafzimmer).

AM LETZTE MASKEBALL.

Fasenachtscene, wo sich züeträit . . . wo me will.

PERSONE:

Ne Pierrot, ne Domino, ne Mehlgeist.

I. Uftritt.

Pierrot, Domino.

Pierrot (no-n-em Nachesse im Restaurant).

's isch Zit glaub, liewer Domino,
Ass mir ufbreche; meinsch nitt o?
D'Nacht thüet scho vor em Tag jetz wiche,
Drum will ich uf mi Bureau schliche . . .
(er lipft si Maske ne wenig).

Meinsch, ass mi G'sicht dr Idruck macht
Vo eim, wo g'süecht hat d'ganze Nacht,
Ne Irrung in de Biecher z'finde?
Denn das müess ich dr Fraü abinde,
's isch d'beste-n-Üsred, wo-n-ich kenn.

Domino.

Also bisch Dü g'hirothe denn?

Pierrot.

He, leider jo! . . . wenn ich sag « leider »,
So isch's nitt wege-n-em Verleider;
Mi Fraü isch still un brav un güet,
Ich bi nur mängmol iwel z'Müeth,
Wil mich d'Üsrede thien verdriesse,
Wo-n-ich müess gä, fir d'Freiheit z'g'niesse . . .